

Sygn. akt III AUa 1114/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Beata Michalska (spr.)

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski

SSA Jacek Zajązkowski

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Nagy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2017 r. w Ł.

sprawy **A. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w Ł.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji A. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 6 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 2204/15

oddala apelację.

Sygn. akt: III AUa 1114/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 maja 2015 roku odmówił A. R. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w art. 4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (j.t.:Dz.U. z 2017r., poz.664), ponieważ nie udowodnił okresu co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

W dniu 24 lipca 2015 roku A. R., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 czerwca 2016 r., sygn. akt: VIII U 2204/15, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

A. R. urodził się w dniu (...). W dniu 21 maja 2015 roku wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca nie pozostaje w stosunku pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Legitymuje się stażem pracy w łącznym wymiarze 36 lat, 4 miesięcy i 7 dni, w tym 6 miesięcy i 12 dni okresów nieskładkowych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia: od 2 września 1974 r. do 26 kwietnia 1976 r., od 22 maja do 31 października 1978 r., od 5 lutego 1979 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawcy jako podstawę prawną podali rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. oraz zarządzenie resortowe, a zatem nie potwierdzili, aby w w/w okresach wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Okres zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 5 lutego 1979 r. do dnia 31 października 1992 r., tj. 13 lat, 8 miesięcy, 24 dni został zaliczony wnioskodawcy przez organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Jak ustalił Sąd (...) instancji, w okresie od dnia 2 września 1974 roku do dnia 31 października 1978 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) "C. - (...)" w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza remontowego. Od 27 kwietnia 1976 roku do 11 kwietnia 1978 roku odbywał służbę wojskową. W świadectwie pracy oraz świadectwie wykonywania pracy zaliczonej do prac w szczególnych warunkach wystawionych przez Archiwum w dniu 10 grudnia 2003 roku wskazano, że w okresach: od 2 września 1974 r. do 26 kwietnia 1976 r. oraz od 22 maja 1978r. do 31 października 1978 r. wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę na stanowisku ślusarza remontowego, czyli prace wymienione w wykazie A Dział XIV poz.25 pkt.1.

W okresie od dnia 5 lutego 1979 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym w okresie od dnia 5 lutego 1979 roku do dnia 31 października 1992 roku na stanowisku pracza druków, a w okresie od dnia 1 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku na stanowisku farbiarza tkanin. W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 31 grudnia 2008 roku wskazano, że A. R. w okresie zatrudnienia w (...) Spółce Akcyjnej w Ł. od dnia 5 lutego 1979 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych, w tym w okresie od dnia 5 lutego 1979 roku do dnia 31 października 1992 roku na stanowisku pracza druków, a w okresie od dnia 1 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku na stanowisku farbiarza tkanin, czyli prace wymienione w wykazie A dziale VII poz.4 pkt. 21, 22, 24 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego (...) Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w zakładach resortu przemysłu chemicznego i lekkiego. (...) S.A. zajmowała się produkcją tkanin. Wnioskodawca pracował w systemie 3 – zmianowym. Każdy farbiarz obsługiwał 3 maszyny.

W świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że odwołanie A. R. nie zasługuje na uwzględnienie. Przedstawiając warunki skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową Sąd Okręgowy przywołał treść art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych.

Zauważając, iż ubezpieczony nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych Sąd pierwszej instancji wskazał, że legitymując się w związku z powyższym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może on nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze dziś nie może być tak kwalifikowany (tak: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

Z oświadczenia wnioskodawcy, zawartego we wniosku o emeryturę pomostową, wynika, że po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy

o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnił przesłanki wskazanej w art. 4 pkt 6 cyt. ustawy. Okoliczność ta była w sprawie bezsporna.

Wnioskodawca spełnił przesłanki z art. 4 pkt 1, 3, 4 i 7 ustawy, gdyż urodził się po dniu 30 maja 1955 roku, na dzień zamknięcia rozprawy ukończył 60 lat, legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat i nie pozostawał w stosunku pracy. Spornym pozostało jedynie spełnienie warunku z art. 4 pkt 2 i 5 ustawy, czyli legitymowanie się na dzień 1 stycznia 2009 r. stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Na wnioskodawcy spoczywał, zatem ciężar wykazania, że na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym, co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) "C. – (...)" w Ł., a następnie w (...) Spółce Akcyjnej w Ł. był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach emerytalnych, w tym aktach osobowych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia w tych zakładach, tj. czy była to praca wykonywana w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy. Stało się tak dlatego, że wnioskodawca nie dysponował zaświadczeniami o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r., jak tego wymaga art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, a li tylko świadectwami pracy w warunkach szczególnych. Wobec odmowy uznania przez organ rentowy zatrudnienia w spornych okresach za pracę w szczególnych warunkach na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności. Wnioskodawca nie sprostował temu obowiązkowi. W spornym okresie zatrudnienia w Zakładach (...) "C. – (...)" w Ł. - jak wynika ze świadectwa pracy oraz świadectwa wykonywania pracy zaliczonej do prac w szczególnych warunkach wystawionych przez Archiwum w dniu 10 grudnia 2003 roku skarżący w okresach: od 2 września 1974 r. do 26 kwietnia 1976 r. oraz od 22 maja 1978 r. do 31 października 1978 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę na stanowisku ślusarza remontowego. Prace te jako prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie zostały wymienione w wykazie A Dział XIV poz.25 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

W kolejnym spornym okresie zatrudnienia w (...) S.A. z siedzibą w Ł. – jak wynika ze świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 31 grudnia 2008 roku odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych, w tym w okresie od dnia 5 lutego 1979 roku do dnia 31 października 1992 roku na stanowisku pracza druków, a w okresie od dnia 1 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku na stanowisku farbiarza tkanin, czyli prace wymienione w wykazie A dziale VII poz.4 stanowiącym załącznik do cyt. rozporządzenia Rady Ministrów .

Okoliczność, czy wnioskodawca legitymuje się 15 – letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 roku w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy emerytalnej pozostaje bez znaczenia, gdyż w związku z tym, że skarżący po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jego uprawnień do emerytury należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Skarżący na dzień 1 stycznia 2009 r. musi, zatem legitymować się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wyżej wymienione prace w okresach zatrudnienia w (...) "C. – (...)" oraz (...) S.A. mogą być uznane ewentualnie za pracę w szczególnych warunkach jedynie w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Nie jest to jednak wystarczające do uznania ich za prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Zakres przedmiotowy prac zaliczanych przez ustawodawcę do prac w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych jest węższy niż ten określony w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Celem ustawy o emeryturach pomostowych była bowiem likwidacja możliwości

wcześniejszego przechodzenia na emeryturę przez niektóre grupy zawodowe. Ustawodawca uznał, że wprowadzone w 1983 r. przepisy regulujące te kwestie (w szczególności rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.) przewidują zbyt szeroką grupę uprawnionych do wcześniejszych świadczeń emerytalnych i niezbędna jest konsekwentna realizacja założeń reformy systemu ubezpieczeń społecznych, co do stopniowej likwidacji możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę. W wyniku reformy systemu ubezpieczeń społecznych, zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, ulegała stopniowej likwidacji możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę. Zatem nie wszystkie osoby korzystające w starym systemie emerytalnym z obniżonego wieku emerytalnego będą mogły skorzystać z emerytur pomostowych. Podkreślić należy, że prawo do emerytury pomostowej jest ściśle związane z szybszą utratą zdolności do zarabkowania z uwagi na szczególne warunki lub szczególny charakter pracy. Praca taka, świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też wykonująca ją osoba ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Prawo to stanowi przywilej i odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego, a zatem regulujące je przepisy należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo. Podzielając takie rozumienie przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, należy stwierdzić, że ustawodawca w załącznikach nr 1 i 2 w sposób ścisły i wyczerpujący uregulował rodzaje prac wykonywanych w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze. Oznacza to, że wymienione w nim prace stanowią katalog zamknięty i tym samym wyłącznie wykonywanie tych prac uprawnia do nabycia emerytury pomostowej.

Wśród prac wymienionych przez ustawodawcę w załączniku nr 1 oraz nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, jako prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie ma prac wykonywanych przez skarżącego tj. prac na stanowisku ślusarza remontowego oraz na stanowiskach: pracza druków i farbiarza tkanin. Wyklucza to możliwość zaliczenia skarżącemu do szczególnego stażu pracy okresów zatrudnienia: w Zakładach (...) "C. - (...)" w Ł. od 2 września 1974 r. do 26 kwietnia 1976 r. oraz od 22 maja 1978 r. do 31 października 1978 r. oraz w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł. od dnia 5 lutego 1979 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. Skoro zaś prace jakie wykonywał wnioskodawca nie zostały obecnie wymienione ani w załączniku nr 1 ani nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, to nie przysługuje mu prawo do tego świadczenia. Powyższe sprawia, iż wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 - letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a tym samym nie nabył prawa do emerytury pomostowej.

W apelacji ubezpieczony A. R. zakwestionował prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w całości zarzucając mu:

-sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez pominięcie wynikających z zeznań Ubezpieczonego oraz świadka A. P. okoliczności, iż charakter pracy ubezpieczonego w spółce (...) polegał na obsłudze maszyny ciśnieniowej zawierającej chemikalia, która była wykonywana w wysokiej temperaturze, bez masek ochronnych, a w konsekwencji sprzeczne z tymi zeznaniami ustalenie, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych;

-naruszenie prawa materialnego, a to art. 49 w zw. z art. 3 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż nie ma podstaw do uznania, że praca wykonywana przez ubezpieczonego w zakwestionowanych przez ZUS okresach była pracą w szczególnych warunkach w myśl obecnie obowiązujących przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, podczas gdy zgodnie z art. 3 ust. 7 w/w. ustawy za pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach uznaje się de lege lata także tych, którzy mieli taki status na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy;

Wskazując na powyższe na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia oraz poprzedzającej go decyzji organu rentowego poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej oraz stosowne rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu za postępowanie przed Sądem pierwszej instancji. Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i z tego powodu podlega oddaleniu.

Poniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa procesowego są bezzasadne i nie wpływają na ocenę prawidłowości ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego, które Sąd Apelacyjny akceptuje w całości i przyjmuje za własne bez potrzeby ich ponownego przytaczania. Zgodnie z art.4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (j.t.:Dz.U. z 2017r., poz. 664), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Ponadto w myśl art.49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W świetle wykładni językowej powołanych art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku, kiedy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia tylko wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy) w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów. Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze dziś nie może być tak kwalifikowany. Co oznacza, że wykonywanie przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.p. jest w tym wypadku warunkiem koniecznym nabycia prawa do emerytury pomostowej. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 13 marca 2012r., II UK 164/11, OSNP 2013/5-6/62, nie spełnia przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 ustawy o e.p. ubezpieczony, którego dotychczasowy staż pracy nie jest okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

W niniejszej sprawie warunkiem nabycia prawa do emerytury pomostowej przez wnioskodawcę było ustalenie, czy po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał on pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (warunek konieczny z art.4 pkt 6 ustawy o e.p.) albo w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) miał wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (warunek z art.49 pkt 3 ustawy o e.p.). W ocenie Sądu Apelacyjnego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że wnioskodawca nie spełnia warunków do nabycia emerytury pomostowej wskazanych w ww. przepisach.

Poza sporem wnioskodawca po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Jedyną możliwością uzyskania stosownych uprawnień pozostawało spełnienie przez ubezpieczonego przesłanek wskazanych w przywołanym powyżej art. 49 ustawy.

Przypomnieć należy, że definiując w art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach oraz prace o szczególnym charakterze ustawodawca przyjął, że ich wykaz określony został w załączniku nr 1 i 2 w/w. ustawy. W orzecznictwie sądów przyjmuje się, wbrew stanowisku apelującego, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z dnia 29 czerwca 2011 r., (...) SA/Po 335/11, publ. LEX nr 863891). Powyższe oznacza, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która legitymuje się stażem pracy w szczególnych warunkach ustalonym według przepisów ustawy emerytalno - rentowej (tj. art. 32 i następane) może nabyć prawo do tej emerytury na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych jedynie wówczas, gdy staż jej pracy można równocześnie kwalifikować jako pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze ujętą w wykazach prac stanowiących załącznik nr 1 lub 2 do wskazanej ustawy. Innymi słowy brak jest podstaw do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy nie jest okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. To ostatnie określenie oznacza okres pracy wskazany w tych przepisach bez wliczania do niego tak określonych warunków zatrudnienia w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 2012 r. sygn. II UK 164/11 oraz z 4 września 2012 r. sygn. akt (...) UK 164/12). W uzupełnieniu powyższego wyводу nadmienić należy, że słusznie skarżący zauważył, iż w ust. 7 art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych wskazano, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (a więc przed 1 stycznia 2009 r.) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niemniej jednak w art. 4 pkt 6 oraz w art. 49 pkt 3 ustawodawca zawarł odesłanie wyłącznie do art. 3 ust. 1 i ust. 3 tej ustawy.

Z akt sprawy wynika bezspornie, że wnioskodawca w spornych okresach od 2 września 1974 r. do 26 kwietnia 1976 r. oraz od 22 maja do 31 października 1978 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę na stanowisku ślusarza remontowego w Zakładach (...) w Ł.. Ponadto w okresie od 5 lutego 1979 r. do 31 grudnia 2008 r. pracował przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych na stanowisku pracza druków oraz farbiarza tkanin w (...) w Ł.. Powyższe prace, w ocenie Sądu Apelacyjnego, niewątpliwie mogłyby podlegać zaliczeniu, jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz cyt. rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Niemniej jednak, wbrew temu co starał się udowodnić skarżący, wskazane prace na stanowisku ślusarza remontowego oraz pracza druków i farbiarza, nie zostały wymienione w załączniku do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Nie wskazuje ich też profesjonalny pełnomocnik w treści apelacji. Z tego powodu okres pracy, uznawanej poprzednio za pracę w szczególnych warunkach, w świetle warunków art. 49 ustawy pomostowej, nie realizuje jej przesłanek i dla oceny uprawnień wnioskodawcy (niekontynuującego po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy pomostowej) pozostawać musi bez znaczenia.

Zamierzonych skutków nie mógł osiągnąć również zarzut dokonania przez sąd ustaleń sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności, iż miał on wynikać z nieuwzględnienia przez Sąd specyfiki oraz warunków pracy wykonywanej przez ubezpieczonego, a opisanej przez świadka A. P.. Sam charakter pracy jej uciążliwość i trudne warunki z uwagi na okoliczność, że nie jest ona wymieniona w wykazach prac stanowiących załącznik nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, nie może samoistnie świadczyć o uznaniu, iż jest to praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu tej ustawy.

Mając na uwadze całość poczynionych na gruncie przedmiotowej sprawy rozważań Sąd Apelacyjny, uznając zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego za słuszne i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, działając na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację, jako bezzasadną.